

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120202980
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120202980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcov: 1./ Q. Š., N.. XX.X.XXXX, A. B. XX, XXX XX W., 2./ P. Š., N.. X.X.XXXX, A. H. K. X, W., obaja právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov.hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47233516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie 578,77 EUR, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a v 2. rade primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobcom v 1. a v 2. rade voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.3.2016, pôvodne vedenou pod sp.zn. 15C/103/2016 sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhali rozhodnutia o zaplatení im primeraného finančného zadostučinenia vo výške 578,77 Eur žalovaným a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedli, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 7C/233/2014 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov. V tomto predchádzajúcom konaní si žalovaný v postavení žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie sumy 631,07 Eur voči žalobcom ako žalovaným. Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 7C/233/2014 zo dňa 25.5.2015, právoplatným 27.6.2015 žalobu zamietol. Súd zistil porušenie spotrebiteľského práva, čo z odôvodnenia rozsudku vyplýva. „Preskúmaním Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. novembra 2010 mal súd za preukázané, že údaje, ktoré vyplňali žalovaní v 1. a 2. rade v zmluve v časti bodu V. a to údaje o požadovanom revolvingovom úvere sa nezhodujú s údajmi o schválenom revolvingovom úvere v bode VI. zmluvy. Sám žalobca v bode č. VI. tejto zmluvy uviedol, že žalovaní tieto údaje nevypĺňajú. Z tohto dôvodu mal súd za to, že žalovaní v 1. a 2. rade vyplnili iba údaje v zmluve v bode č. V., kde požadovali úver vo výške 1 500 eur ako aj revolving 747,79 eur. Naopak údaje o schválenom revolvingovom úvere v bode VI. žalovaní nepodpísali, kde je už poskytnutá čiastka úveru 570 eur a poskytnutá čiastka revolvignu 284,23 eur. Túto časť zmluvy v bode č. VI. žalovaní v 1. a 2. rade nepodpísali, nakoľko aj samotný žalobca uviedol, že túto časť žalovaní vyplňať nemajú. Z tohto dôvodu nedošlo k akceptovaniu a k prijatiu nového návrhu na uzatvorenie zmluvy v časti výšky úveru zo strany žalobcu žalovanými v 1. a 2. rade a teda súd je toho názoru, že nedošlo k platnému uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka v prípade, ak je zmluva neplatná alebo je zrušená je každý z účastníkov povinný vrátiť každému to čo dostal. Súd je toho názoru, že obrana žalovaných týkajúca sa neuzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere je v celom rozsahu

dôvodná. Rovnako je aj dôvodná vznesená námietka premlčania zo strany žalovaných v 1. a 2. rade. V tomto prípade je nárok žalobcu premlčaný jednak v subjektívnej, ale aj trojročnej objektívnej premlčacej dobe, ktorú súd počítal od doby, keď suma finančných prostriedkov vrátane revolvingov bola žalovaným zo strany žalobcu vyplatená. Z karty klienta, ktorá sa nachádza na č. I. 12 súdneho spisu mal súd za preukázané, že žalovaným bol poskytnutý revolving dňa 3. novembra 2010. Deň nasledujúci t.j. od 4. Novembra 2010 začala pre žalobcu plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 4. novembra 2013. S poukazom na to, že žalobný návrh bol doručený súdu až dňa 5. mája 2014, súd žalobný návrh žalobcu z dôvodu uplynutia premlčacej doby ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.“ Žalobcovia vidia porušenie práva žalovaného v tom, že zotrval na uplatnenom nároku napriek tomu, že tento bol zjavne premlčaný, pričom zákon od 1.5.2014 novelou č. 102/2014 Z.z. k Zákonu o ochrane spotrebiteľa ukladal povinnosť orgánu rozhodujúcom o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať okrem iného aj na premlčanie. Dodávateľ zneužil postavenie, domáhal sa premlčaného nároku, preto si žalobcovia uplatňujú nárok na zaplatenie sumy 578,77 Eur následným výpočtom: Obchodník reálne vyplatil 473,97 Eur, žalobcovia obchodníkovi zaplatili 421,63 Eur, rozdiel predstavuje 52,30 Eur a bezdôvodné obohatenie tak sumu 578,77 Eur.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení súdu doručenom 8.11.2016 predovšetkým namietal miestnu nepríslušnosť súdu podľa § 15 ods. 1 C.s.p.. K nároku vo veci samej žalovaný uviedol, že žalobcovia neuniesli ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno uplatneného nároku. Žalobca si ako spotrebiteľ neuplatňoval v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Medzi stranami konania nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktorým by bolo preukázané splnenie predpokladov podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov, oboznámením rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 7C/233/2014, písomnými stanoviskami sporových strán a zistil:

4. Na Okresnom súde Prešov prebiehalo konanie vedené pod sp.zn. 7C/233/2014 žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave proti žalovaným Jozef Šechný a Andrea Šechná, kde sa žalobca voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy vo výške 631,07 Eur s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou. Žalobu odôvodnil poskytnutím úveru vo výške 570,- Eur, ktorý mal byť splácaný v splátkach v počte 30, vo výške 35,09 Eur. Žalovaní nedodrжали splátkový kalendár. Súd žalobu zamietol a o trovách konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.6.2015. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo premlčanie nároku žalobcu v subjektívnej, ale aj objektívnej premlčacej lehote.

5. V konaní vypočutí žalobcovia uviedli, že:

Žalobca v 1. rade uviedol, že požaduje finančné zadostučinenie vo výške, ktorú sumu chcela žalovaná strana neprávom navýšiť. Volali, otravovali a tak vec žalobcovia predali právnikom. Otravovali so splatením pôžičky, ktorá bola splatená a chceli úroky. Na položené otázky žalobca v čom spočívalo porušenie jeho práva odpovedal, že žalovaný žiadal viac ako mal. Otravoval ich nejaký pán z Vranova, dokonca prišiel aj osobne a žiadal niečo podpísať.

Žalobkyňa v 2. rade uviedla, že čerpali pôžičku so žalobcom ešte v čase, keď boli manželia. V súčasnosti sú rozvedení. Žalobkyňa bola prekvapená keď ich žalovaná strana vyzývala na úhradu niečoho navyiac. Bola tehotná a dosť ju to zaťažovalo. V súčasnosti už považuje za chybu, že čerpala úver od takéhoto subjektu.

6. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 08.03.2018 výrokom I žalobu žalobcov zamietol a výrokom II priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.06.2018 pod sp. zn. 7Co/66/2018 odvolanie odmietol a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

8. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26.06.2019 pod sp. zn. 7Cdo/72/2019 uznesenie Krajského súdu v Prešove z 26.06.2018 pod sp. zn. 7Co/66/2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30.01.2020 pod sp. zn. 7Co/94/2019 zrušil rozsudok súdu I. inštancie zo dňa 08.03.2018 pod sp. zn. 15C/103/2016 a vec vrátil na ďalšie konanie.

10. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpoklad pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobu proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

11. Vo veci 7C/233/2014 Okresného súdu Prešov v dôsledku procesnej obrany žalobcov bola žaloba žalovaného v celom rozsahu zamietnutá. K zamietnutiu žaloby došlo až po tom, čo žalobcovia poukázali na neplatnosť zmluvy o úvere a vzniesli námietku premlčania. Bol to pritom práve žalovaný, ktorý napriek neplatne uzatvorenej zmluve o úvere požadoval od žalobcov plnenie, na ktoré mu mohol vzniknúť nárok iba za predpokladu riadne uzatvorenej zmluvy. Takéto konanie žalovaného, ktoré mohlo mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcov, nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z.

12. Podľa § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Žalobcovia sa predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. domáhajú zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia vo výške zodpovedajúcej sume, o ktorú sa chcel žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatiť na základe neplatnej zmluvy o úvere nad sumu nesplatenj istiny úveru.

14. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

15. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

16. Ak práve inštitút reľutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

17. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými

právnymi predpismi má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

18. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobcovia si úspešne v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/233/2014 voči žalovanému uplatnili porušenie svojich spotrebiteľských práv zo strany žalovaného ako dodávateľa preukázaním, že tento realizoval výkon svojho práva na základe neplatnej zmluvy o úvere, čím nesporne došlo k naplneniu hypotézy na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z.z.

19. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcov ako spotrebiteľov, súd považoval samotný nárok žalobcov na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, avšak iba čiastočne.

20. S poukazom na všetky okolnosti prípadu súd považoval za primeranú výšku primeraného finančného zadosťučinenia sumu 200 EUR. V porovnaní s inými prípadmi u žalobcov nedošlo k zmenšeniu majetku, napr. preplatením úveru v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ani k priamym vyhrážkam a zastrášaniam zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na ich psychiku či rodinný život.

21. Druhou skutočnosťou, ktorú súd vzal do úvahy pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia bolo to, že žalobcovia doposiaľ nesplátili ani istinu poskytnutého úveru čo nesporne vyplýva z obsahu konania 7C/233/2014. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobcovia doposiaľ žalovanému nevrátili ani istinu poskytnutého úveru, preto súd I. inštancie nepovažoval za primerané finančné zadosťučinenie sumu vo výške uplatnenej žalobcami.

22. V danom prípade primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcov je suma 200 EUR, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcom ako spotrebiteľom satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na finančné obohatenie spotrebiteľa ani na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy, a teda musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/137/2016, 9Co/50/2018 a 17Co/17/2018).

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

26. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

27. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však

nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

28. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

29. Keďže predmetom konania bol nárok žalobcov na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobcom priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

30. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 CSP po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.